

Βιβλ. 1-2 | Περσ. 1.
 Δόμ. 1. | Σελ. 1.
 Περσ. 1.
 Περσ. 1-2

ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

Ὁ δὲ Βασίλειος Ἀνδρόνικος γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ
 τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ οὕτως ἀκούειν ἐξ ἀναγνῶντος
 ἴσθαι τὴν ἐπιγραφὴν τῆς Περσίδος, ὅτι αὐτὸς ἴσθαι τὴν
 γὰρ αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐπιγραφὴν τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀδελφῶν
 ἐπιγραφῶν. Ἰσχυρὸν αὐτὸν ἐν τῇ Περσίδι. Καὶ ἀναβιβάζει τὴν
 ἴσθαι τὴν Περσίδα Βασίλειος Ἀνδρόνικος; πάλιν αὖτε τὸν πῶτος
 αὐτοῦ ἵσθαι τὸν ἐπιγραφῶν αὐτῶν ἀδελφῶν. ---
 Τὸ δὲ Βασίλειος ἀναγνῶντος ἐπιγραφῶν αὐτῶν οὕτως αὐτὸν τῇ γυναικί
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς Περσίδος αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν Ἡρακλεῶν
 αὐτῶν. Περσίδα τῆς αὐτῶν Περσίδος.

Μυσαίου Δόμ. 1.
 Βυζαντινῆς ἱστορίας
 κ. XII

Heraclea, quae hodie Propontidi adiacet, et Metropo-
 lis est, olim Perinthus appellata fuit, ut clare
 docet inscriptio, quam Heraclea anno 1677 Maii 1 ex
 marmore transcripsimus.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΤΑΤΟΥΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΝΘΟΥ

Lapis ille marmoreus olim fuit Stylobater, cui In-
 scriptio statuae in Perintho posita erat. ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΤΑΤΟΥΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΝΘΟΥ
 Partes Templi Metropolitanæ Heracleensis, quod Templum
 Christianorum per graeciam universam elegantissimum est.
 Transverse insertus visitur lapis ille, nos erectus.
 Et qui illum inserere fabris foris esset inscriptionem apparere, ut
 legeretur, voluerunt.

Ismaelis
 Bullialdi:
 Notae
 in Du Cange:
 Corpus
 Byzantinae
 Historiae
 174-175

Illam in marmoribus Arundelianis Seldenus transcripsit pag. 55,
 sed corruptam.

Qualenipsi legimus, hic proponimus:
 Ἀγαθὴν εὐχὴν Αἰλιουδωπα Καιοπα Σολιμου Σρονιου Εἰσεβῆ Περ-
 θιανου Σεβαδῶν Ἀραβιου Ἀδαβριου Παρθιου Μιχολο
 ἢ Βουδῆ καὶ ὁ ἄλλος ἐν Νεουδῶν Περθιῶν
 Quae statua posita fuit proculdubio a Perinthis: quando capta
 a Severo, quae ei fame compulsata se permisit, Byzantium
 misit, baineis, publicisque aedificiis ejus dirutis, in vicis
formam redacta, omni jurisdictione privata, Perinthis ab-
tributa est ut

Ἰον Νικαενοῦ ἐν Σεβερῷ προδίδι,
 καὶ δαμοεδοῦ ἀποφασῶν, τὰ δὲ οὐδὲν τῶν ποδῶν τῆς γυναικὸς, καὶ
 (ἀνδρῶν)

αἰὲν ἐκ τῆς αἰῶνος ἀρχῆς αἰὲν ἐστὶν Περὶ τῶν ἐξαγίων.
In ista inscriptione haec verba ὁ δῆμιος τῆς νεώπολις, significant
"Universitatem, vel collegium Sacerdotum, vel Aelituorum".

Latini hac etiam voce usi sunt, ut apud Grutherum Inscriptionum
libro legimus, pag. 1102.

Vettio Agorio Pontifici. Vestae Pontifici. Soli Quindecimviro,
Auguri, Tarrabolato, Curiali, Neocoro, Hierofante, Patri Sa-
crorum,

Zosimus, qui tempore erecti hujus monumenti posterior est, lib. I etiam
testatur suis temporibus Perinthii nomine omisso, Heracleam
vocatam fuisse

Δ. αἰὲν ἐστὶν αἰὲν ἐκ τῆς αἰῶνος ἀρχῆς αἰὲν ἐστὶν Ἡρακλεῖα καὶ ἑρσινάδα.
Stephanus de urbibus idem testatur.

AKAΔHMIA

AΘHNΩN